

बलरूपेभ्यो बलवन्तः प्रोताः कामरागविवर्जितं कामसूत्राणां रागरंजना तौ हि आविद्यकौ अतो निरविद्यस्य बलवन्तद्वर्जितं एवं धर्माविरुद्धकामरूपेभ्यो ईदृशाः कामवन्तः प्रोताः ॥ ११ ॥ सात्विकाः धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादयः राजसाः लोभप्रवृत्त्यादयः तामसाः निद्रालस्यादयः तान्सर्वान्मत एव स तन्मात्रादिरूपात्सूत्रात्मनो निर्गता इति विद्धे नन्वेवं तव सर्वजगदात्मनो विकारित्वापत्त्या कौटस्थ्याह निरित्याशंक्याह नत्वहंते पुतेमयीति येष्वबादयः प्रोतास्तेषु सूत्रावयवभूतेषु रादिषु अनृतजडरूपेष्वबाधितात्मचिन्मात्ररूपो घटशरावोदचनादा विवर्तन्तास्मि अनृतस्यास्य स तास्फुरणे एव स्वकोये प्रयच्छामिनत्ववृतात्मा भवामीत्यर्थः ते तु मय्येवाध्यस्तामदनन्याः यथारज्ज्वामध्यस्ताः सर्पादयोरब्जन्याः तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति न्यायात् अनन्यत्वं व्यतिरेकेणाभावः नखल्वनन्यत्वमित्यभेदं ब्रूमः किनु भेदं निषेधामः कुतः आरंभणशब्दात् वाचारंभणविकारो नाम धेयमिति विकारस्य वागालंबनत्वेन स्वममायेंद्रजालिकविषयसाम्यपुतेः न ह्यात्मनो विचित्रप्रपंचात्मत्वे ते मयीत्यंशाविरोधेऽपि नत्वहंतेष्वित्यंशे विरोधपरिहारो युज्यते कार्यस्य कारणात्मकत्वावश्यंभावात् तस्माद्विवर्तवादाश्रयेणैव ब्रह्मणो जगदुपादानत्वकूटस्थत्वे निर्वहंत इति साधूक्तं नत्वहंते पुतेमयीति ॥ १२ ॥ कथं तर्हि स्थूलसूक्ष्मप्रपंचबाधेन जना आत्मानं नावगच्छन्तीत्याशंक्याह त्रिभिरिति एभिः पूर्वोक्तैस्त्रिभिस्त्रिविधैर्भावैः प्रकाशप्रवृत्तिर्नयमाद्यैर्गुणमयैः सत्त्वरजस्तमोगुणविकारैः इदं चराचरप्राणिजातं जगच्छब्दवाच्यं मोहितं सत् एभ्यो गुणेभ्यः परं मानं जानाति यथारज्ज्वां सर्वभ्रमेण व्याकुलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितं ॥ धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ ॥ ११ ॥ ये चैव सात्विकाभावा राजसास्तामसाश्च ये ॥ मत्त एवेति तान्विद्धि नत्वहंते पुतेमयी ॥ १२ ॥ त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिः सर्वमिदं जगत् ॥ मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययं ॥ १३ ॥ दैवीत्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ॥ मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ १४ ॥

लः सर्पात्परां रज्जुं न जानाति तद्वत् परत्वे हेतुः अव्ययं एते भावाः परिणामित्वात् व्ययवन्तः अहं तु तद्विपरीतः साक्षी इत्यव्ययः ॥ १३ ॥ देवस्य जीवरूपेण लीलया क्रीडतो मम संबंधिनीयं दैवी हि प्रसिद्धा पिंडब्रह्मांडरूपेण वितता एषाममचिन्मात्रस्य मायाममहं न जानामीति साक्षिप्रत्यक्षत्वेनापलापानर्हा अनृतस्य प्रपंचस्येंद्रजालादेरिव प्रकाशिका गुणमयी सत्त्वरजस्तमोगुणमयी दुरत्यया दुरतिक्रमा ये मामेव सर्वभूतस्थं भगवंतं वासुदेवं प्रपद्यन्ते विषयीकुर्वन्ति त एवैतां मायां तरन्ति अधिष्ठानज्ञानेनैव समूलस्य भ्रमस्योच्छेदो भवति ननु ज्ञानांतरेण वा वृत्तिनिरोधेन वेत्यर्थः अयमर्थः जीवेश्वरविभागशून्येषु शुद्धचिन्मात्रे कल्पितो मायादर्पणश्चित्त्विति विब्रह्मपंजीवं वशीकृत्य विब्रह्मचैतन्यमनुरुध्य प्रचलति अयस्कृतमनुरुध्ये बलो ह शलाका इदमेव ईश्वराधीनत्वं मायायाः ईश्वरस्य च मायाद्वारा सर्वस्रष्टृत्वमपि तथा च श्रुतः अस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत्तस्मिंश्चान्यो मायया सन्निरुद्ध इति तथा चैकैव माया जीवेश्वरयो रूपाधिर्दर्पण इव विब्रह्मप्रतिबिंबयोर्बिंबप्रतिबिंबभावानाक्रांतमुभयानुस्यूतं शुद्धचिन्मात्रमन्यत्तृतीयं मुक्तप्राप्यं जीवेश्वरौ च उपाधिपक्षपातदशायामल्पज्ञत्वसर्वज्ञत्वशास्यत्वशासितृत्वादिभावं भजेते तावेव तदभावे उपाधिप्रचारदर्शिनौ उदासीनबोधरूपतया जीवसाक्षीश्वरसाक्षीति शब्दाभ्यां व्यवाक्येते एवं च जीव ईश्वराराधनावाप्तप्रत्यक्तत्वाज्ञानेन मायायां नष्टायां तत्कार्यस्यापि नाशेन साक्ष्याभावात् साक्षित्वमपि परित्यज्य बिंबप्रतिबिंबानुस्यूतं शुद्धं तृतीयं चैतन्यं प्राप्नोतीति तदिदमुक्तं दैवी मायेति मम मायेति चैकस्या एव जीवेश्वरसंबंधित्वं जीवस्येश्वरभजनेन मायातरणमिति च ॥ १४ ॥